
Публикуван на: 23-11-2007

Източник: [Портал Европа](#)

Коментар във вестник „Новинар“.

Сърбия: Възможен е "компромис" за статута на Косово при зачитане на териториалната цялост на Сърбия, заяви сръбският външен министър Вук Йеремич на среща с руския си колега Сергей Лавров. Междувременно в Белград премиерът Воислав Кошунница заяви, че Сърбия отхвърля всички заплахи и евентуални награди, насочени към това тя да бъде накарана доброволно да се отрече от Косово. Той констатира, че най-могъщите западни държави искат от Сърбия да бъде съучастник и партньор на Запада в разпокъсването на собствената си страна и създаването на нова албанска държава.

Когато някой има огромното желание да направи нещо, той го прави. Без значение какви усилия ще му коства или какво ще кажат другите. Може да стане бавно, може да стане мъчително, но силно убеденият човек в крайна сметка постига целта си. Същото се отнася и до по-големи групи от хора, включително и за цели народи. Сега албанците в Косово искат независимост. И са твърдо решени да я обявят. Дали това ще стане на 11 декември тази или другата година, не е толкова важно. По-важното е, че ще стане. Вероятно в официалните документи може и да не става дума за самостоятелна държава, но на практика тя ще си бъде такава. Наистина всички значими фактори и от Европа и от Америка ги призовават да не бързат. Използват какви ли не витиевати формулировки, настояват още малко да се изчака, да се обсъди, да се премери...Само че всички тези приказки не са нищо друго освен традиционните дипломатически витиеватости или, директно казано, обикновено лицемерие. Защото на всички им е ясно, че независимо Косово ще има.

Не е възможно да бъде другояче, при положение, че 90 процента от населението на областта са албанци и, което е много по-важно, те искат да се отделят от Сърбия. Статуквото може и да се възприема като свещена крава, обаче в крайна сметка не е чак толкова свещена, че да не мине под ножа. Спомнете си, че в миналото много империи са смятали наложения от тях ред за даден веднъж завинаги и абсолютно непроменим. Само че в крайна сметка той е бил драстично променян. Със сигурност Османската империя не е била съгласна да загуби балканските си територии, които е владеела в продължение на столетия. Но в крайна сметка ги е загубила. Защото народите, населяващи тези територии, в това число и българският, са искали да имат свои държави. Повече от сигурно е също така, че ръководителите на тази империя не са възприемали смутителите на

статуквото като герои на националноосвободителната борба, а като терористи. В Цариград са гледали на Ботев по същия начин, по който днес в Сърбия гледат на Хашим Тачи.

Да, сигурно на сърбите ще да им бъде много тежко, защото със загубата на Косово те губят един от основополагащите митове в историята си. Битката на Косово поле, княз Лазар, православните манастири... Какво да се прави, реалността понякога е жестока и не се съобразява със сантиментите. Ето друг пример в това отношение - преди стотина години повечето хора в Македония са се смятали за българи. Обаче днес повечето хора не се смятат за такива. И ако искат българско гражданство, то не е от любов към майката родина, а от желание да се доберат по-лесно до някоя друга държава в ЕС. Като стана дума за ЕС, задължително трябва да обърнем внимание на още един проблем, пряко свързан с бъдещото независимо Косово.

Много българи считат, че то не бива да се случва, защото това щяло да доведе до опасен прецедент. Щяло да започне масово прекрояване на граници и искане на независимост. Турците в Кърджалийско щели да поискат държава, същото щели да направят българо-мохамеданите в Родопите и, изобщо, от България нямало да остане нищо. Да, тези разсъждения звучат стряскащо и са много подходящи за плашене на наивници. По принцип ние лесно се плашим и затова много хора са склонни да вярват на подобни зловещи предсказания. Те обаче няма как да се случат най-малкото поради две причини. Първо, хората в гореописаните райони никога не са искали да си правят отделни държави и едва ли някого ще поискат. И второ, нека не забравяме, че България, за разлика от Сърбия, е член на Европейския съюз. Така че оттук насетне у нас не може да има нито Милошевич, нито политиките на Милошевич, нито произтичащите от тези политики последствия, каквото е искането за отделяне на определени групи от населението. Ето защо обявяването на независимост на Косово е и заплаха за България. Освен в очите на параноиците, разбира се.